

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין (עציר)
ואח'

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירה גרין
מפרקליטות מחוז י-ם (פלילי)

נגד

הנאשמים

1. מחמד סלאמין (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ירון גיגי

2. מחמוד עמודי (עציר) (עניינו הסתיים)

גזר דין

(בעניינו של הנאשם 1)

(1) ביום 17.7.2022, לאחר שכבר התחילה פרשת התביעה ובעודה בעיצומה, הורשע הנאשם 1 (להלן: "הנאשם") במסגרת הסדר ועל-יסוד הודאתו, בהחזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

(2) לפי עובדות האישום המתוקן, במהלך התקופה שבין התאריכים 9.9.2021 ועד יום 14.9.2021, במועד שאינו ידוע למאשימה, החזיק הנאשם 2 - שעניינו הסתיים (להלן: "הנאשם הנוסף") - בביתו אשר במחנה הפליטים שועפאט בירושלים נשק מסוג אקדח חצי אוטומטי D.D.G מודל 19 מספר סידורי G209964 אשר בכווחו להמית (להלן: "הנשק" או "האקדח"). הנאשם הנוסף החזיק את הנשק למשך מספר ימים ולאחר מכן העבירו לאחר, שהעבירו במועד שאינו ידוע למאשימה לנאשם. האחרון החזיק את הנשק בביתו שבמחנה הפליטים שועפאט בתוך נרתיק עם מחסנית המכילה כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ שתואמים לנשק. עוד החזיק הנאשם בביתו אביזרי נשק ותחמושת כלהלן: שתי קתות של רובה; רצועה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין (עציר)
ואח'

לנשק; דורגלים; שתי מחסניות ריקות שתואמות את הנשק; מטעין כדורי תחמושת; כלי ניקוי לאקדח ושני נרתיקי אקדח.

(3) בנוסף, לפי האישום, עובר ליום 14.9.2021, במהלך תקופה שאורכה אינו ידוע למאשימה, החזיק הנאשם בביתו סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית ואלה הם: סמים מסוכנים מסוג קוקאין במשקל של 10 גרם ו-180 כדורי MDMA.

(4) בין הצדדים אין הסכמה לעונש. ואולם, לפי ההסדר, המאשימה הגבילה את עצמה לעתירה ל-28 חודשי מאסר וענישה נלווית, כאשר ההגנה היא חופשית בטיעוניה.

עיקרי טענות הצדדים

(5) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי הנאשם הודה בביצוע עבירות חמורות שפוגעות בשלום הציבור ובביטחונו. כך לעניין העבירה שעניינה החזקת נשק, מעשה זה מגלם פוטנציאל לפגיעה בגוף ובנפש, ואף לפעילות עוינת שפוגעת גם בביטחון המדינה. כך גם לעניין עבירת הסמים. מעשה החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית פוגע אף הוא בשלום הציבור, על הנזקים הנלווים לכך. מדובר באירועים נפרדים ולכן יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל עבירה. המאשימה גורסת כי מתחם הענישה ההולם לעבירת הנשק, ככלל, נע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר. ואולם, בנסיבות העניין הוא נע בין 12 ועד 24 חודשים זאת בהתחשב בעניינו של הנאשם הנוסף שכבר נגזר דינו וכן נוכח קשיים ראייתיים "משמעותיים" בהליך. לעניין עבירת הסמים, גורסת המאשימה כי המתחם האמור נע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר. מאחר והנאשם לקח אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי, המאשימה עותרת לִמְקומו בתחתית המתחמים עם חפיפה חלקית, ובהתאם, להשית עליו 28 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

(6) מטעם המאשימה הוגשו כתב האישום בעניינו של הנאשם הנוסף וכן גזר הדין שניתן בעניינו בדיון מיום 7.4.2022 (מפי סגן הנשיא, כבוד השופט י' מינטקביץ) (מוצג מא/1). לפי גזר הדין, הנאשם הנוסף הורשע בהחזקת הנשק למספר ימים. מתחם העונש ההולם הועמד על

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין (עציר)
ואח'

24-10 חודשי מאסר בפועל. בסוף הושתו על אותו נאשם 11.5 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, וכן מאסר מותנת למשך 6 חודשים.

(7) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד י' גיגי - טוען בין השאר ובעיקר, כי החזקת הנשק הייתה לתקופה קצרה, מאחר והנאשם הנוסף שהחזיק בו עד יום 14.9.2021 העבירו לאחר וזה העבירו לנאשם אשר נעצר באותו יום. מדובר בהחזקה רגעית. בנוסף, לאור גזירת עונשו של הנאשם הנוסף בתיק דנן, מכוח אחידות הענישה, יש לקבוע כי עונשו של הנאשם ככל שהדבר מתייחס לאקדח, יהיה נמוך מעונשו של הנאשם הנוסף. בכל אופן, הנשק נתפס על-ידי המשטרה, לא נעשה בו שימוש ולא נגרם נזק. הנאשם הוא בחור צעיר שהתפתה להחזיק אקדח למשך זמן קצר. לעניין עבירת הסמים, טוענת ההגנה כי הם היו להחזקה ולא לצריכה עצמית, לא נעשה בהם שימוש ולא מדובר בכמויות גדולות. מדובר בהחזקה לפרק זמן קצר. הסמים לא הופצו ולא היו למטרת סחר וכבר נתפסו על-ידי המשטרה.

(8) אמנם מטיעוני ההגנה לעונש ניתנה התייחסות לכל עבירה בנפרד ולמתחם ההולם לה, אך בהמשך נטען כי מדובר באירוע אחד ולכן יש לקבוע מתחם אחד. לפי ההגנה, המתחם של עבירות הסמים והנשק, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ומאסר בפועל ברף העליון. הנאשם הודה במיוחס לו, הוא בחור צעיר, הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו. הוא עצור מזה מספר חודשים, אין לו בעיות משמעת במעצרו, ולמעשה זה המעצר הראשון שלו. נוכח מעצרו הוא ביטל חתונה, ובתוך כך אחיו נפטר בגיל צעיר. הנאשם יתום מאמו ואביו חולה והוא היה המפרנס היחיד למשפחתו. בשקלול של כל הנסיבות, עותרת ההגנה להשית עונש שלא יעבור על שנת מאסר אחת.

(9) ביום הטיעונים לעונש, דיברו לפני גם מעבידו של הנאשם, ארוסתו והנאשם עצמו. השניים הראשונים דיברו לפני הטיעונים לעונש והנאשם היה אחרון הדוברים לקראת סוף הדיון. מעבידו דיבר בשבחו כעובד "חזק" ויד ימינו. המעביד ציין שהוא עתיד לשכור עבורו בית מגורים לו ולאשתו העתידית, ובכך להרחיקו ממקום מגוריו שהוא "מקום רע" לדבריו. המעביד ביקש מבית המשפט "לשמור" על הנאשם ולהתחשב בו. הארוסה אף היא דיברה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין(עציר)
ואח'

בשבחו של בן-זוגה לעתיד שהוא אדם טוב בעיניה, וכי כעסה לאחר שהוא נגרר לפלילים.
היא מבקשת שלא יושב עליו עונש כבד.

(10) הנאשם מסר שהוא מצטער על מעשיו, וכי זו פעם ראשונה שבה הוא נכלא, ולכן זה קשה לו
והוא סובל עקב כך. אחיו נפטר, חתונתו בוטלה והוא מבקש להשתחרר על מנת שיוכל לפרנס
את משפחתו. מבקש להתחיל חיים חדשים במרוחק ממקום מגוריו.

(11) במסגרת טיעוני ההגנה, הוגש תסקיר מעצר מיום 21.12.2021, שעמד על נסיבותיו האישיות
של הנאשם ואף המליץ על מעצר בית בפיקוח חלף מעצר מאחורי סורג ובריח (מוצג נ/1).

(12) לשלמות התמונה יצוין כי הנאשם שוהה במעצר במסגרת הליך זה, מיום 14.9.2021 (ש' 18,
ע' 186).

דיון והכרעה

(13) האם מדובר באירוע אחד או אירועים נפרדים. ובכן, כפי שעולה מהתיק, למצער במועד
ביצוע החיפוש ומועד מעצרו, הנאשם החזיק בביתו נשק וסמים. מכאן, בהינתן סמיכות
הזמנים בין המעשים האמורים, סבורני כי קיים קשר הדוק בין העבירות השונות המיוחסות
לנאשם, כך שמתואר באישום אירוע אחד אשר כולל שני מעשים [השוו: ע"א 4910/13
ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); לעניין תפיסת סמים ונשק כאירוע אחד: ראו ת.פ.
(מחוזי - מרכז) 14488-04-19 מדינת ישראל נ' וקנין (23.2.2021); ת.פ. (מחוזי - מרכז)
20051-12-17 מדינת ישראל נ' אהרן (2.12.2018)].

(14) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת
מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. לפי סעיף
40ג(א), לקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט "יתחשב בערך החברתי שנפגע
מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות
בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט", ולפי סעיף 40ג(ב) "בתוך מתחם העונש ההולם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין (עציר)
ואח'

יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה...".

הערכים המוגנים

(15) עבירת הנשק: אין להכביר במילים ביחס לאיסור להחזיק נשק שלא כדין. עבירות נשק הן כבר מכת מדינה, דבר שמחייב החמרה במדיניות הענישה [ע"פ 579/22 מדינת ישראל נ' אגבאריה, פסקה 15 (13.6.2022); ע"פ 1059/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (29.4.2021); ע"פ 6277/20 היילי נ' מדינת ישראל (24.3.2021); ע"פ 5522/20 חלייחל נ' מדינת ישראל (24.2.2021); ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.2021); ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מדינת ישראל (30.12.2020); ע"פ 1944/20 מדינת ישראל נ' אמארה (2.9.2020); ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' טובח (5.11.2019)].

(16) אקדח הוא כלי מסוכן ועלול להמית. מלבד הסיכון הממשי הטמון בשימוש בו בין לפעילות עבריינית בין למעשי טרור, עצם החזקתו שלא כדין, יכולה להביא לכך שהוא יגיע גם לידיים נוספות זולת המחזיק בו מלכתחילה, דבר שמגביר את עוצמת הסיכונים הנשקפים ממנו, כלפי שלום הציבור וביטחונם האישי, שלמות הגוף, הרכוש ועיקרון שלטון החוק והסדר הציבורי. בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 4 (19.1.2014) נפסק:

"הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה" (ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (5.6.2013)). אכן, "המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט" (ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (18.7.2013))

(17) בע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.11.2016) נפסק:

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין (עציר)
ואח'

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחוננו ומחייבות "ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל" (ע"פ 5120/11 שתיווי נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (18.12.2011); ע"פ 4329/10 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.2010)). עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות (ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (31.7.2013))"

(18) עבירות הסמים: גם כאן, עבירות בתחום הסמים, לרבות החזקה שלא לצריכה עצמית, באות להתמודד עם הסיכונים והנזקים הרבים והעמוקים הנשקפים מהחזקת סמים, סחר בהם ולבטח השימוש בהם, בריאותית, חברתית וכלכלית. העיסוק בסמים שלא כדין, כשלעצמו מחולל מעשי עבריינות ופשיעה גם בתחומים פליליים נוספים, הן לצורך גידול או ייצור הסמים, הן לצורך ייבואם או רכישתם והן לצורך מכירתם. נכון, יש לנקוט בגישה שמאבחנת בין סוגי הסמים השונים, בהתאם למידת חומרתו של כל סם [בש"פ 8640/20 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (23.12.2020)], אך לעניין סם הקוקאין כבר נקבע שהוא "מן הנפוצים בסמים הקשים", שסכנותיהם ונזקיהם ידועים ונדונו פעמים רבות [ע"פ 4522/18 אסאבן נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.11.2018)].

(19) בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' אמארה (4.7.2012), עמד בית המשפט על חומרת נגע הסמים, ולעניין סם הקוקאין בפרט נקבע:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה. ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין(עציר)
ואח'

ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב...

הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו.

...
למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012))

נסיבות ביצוע העבירות

(20) הנאשם הודה כאמור כי החזיק בביתו אקדח. כעולה מכתב האישום, החזקה הייתה לתקופה קצרה, שכן הנאשם הנוסף החזיק בנשק עד יום 14.9.2021, העבירו לאחר וזה העבירו לנאשם, שנעצר בו ביום. כך שניתן להבין כי הנאשם החזיק באקדח למשך פחות מיממה. כך או אחרת, אין מחלוקת כי האקדח נתפס כשהוא מוסתר בביתו של הנאשם. הוא נמצא בתוך נרתיק עם מחסנית המכילה כדורי תחמושת תואמים לו.

(21) הנאשם הודה גם כן כי לצד האקדח, הנרתיק, המחסנית והכדורים התואמים לו כאמור, הוא החזיק בין היתר בפריטים אלה: מטעין כדורי תחמושת, כלים לניקוי האקדח, שני נרתיקים וגם שתי מחסניות ריקות התואמים לנשק האמור. אמנם הנאשם לא הורשע בהחזקת אביזרי נשק ותחמושת, עבירה שיוחסה לו באישום המקורי. ואולם, אין מדובר ב"רעשי רקע" כטענת ההגנה. הימצאות תחמושת זו ואביזרים אלה (ואחרים) לצד האקדח שנתפס, מעצימה בעיניי את חומרת מעשה החזקה של הנשק ברמה שאף מגמדת - ואולי אף מאיינת - את משמעות מִשְׁכַּח הקצר של החזקה. במילים אחרות, היקף התפוסים והזיקה ההדוקה ביניהם, מצביעים על חומרת ביצוע עבירת החזקת נשק בעוצמה גבוהה, אפילו אם החזקה של האקדח עצמו הייתה רגעית ולמשך שעות ספורות. מכאן גם, בעיניי, רמת החומרה של

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין(עציר)
ואח'

נסיבות ביצוע העבירה על-ידי הנאשם שלפניי, עולה על רמת החומרה של נסיבות ביצוע העבירה על-ידי הנאשם הנוסף.

(22) הנאשם הודה גם כן כי החזיק בסם הקוקאין במשקל של 10 גרמים וכן ב-180 כדורי MDMA, הכל שלא לצריכה עצמית. גם כאן, אין להכביר במילים בכך שסם הקוקאין הוא מבין הסמים הקשים והמזיקים ביותר שקיימים. כבר נקבע, כי אף שסם כזה לעתים נתפס בכמויות קטנות ממש, הושתו עונשים חמורים נוכח חומרת המעשה. בע"פ 4592/15 פ"ד נ' מדינת ישראל, פסקה כ"ה (8.2.2016), נפסק:

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))"

(23) צָבָר העבירות ומהות התפוסים, מעמיד את מעשי הנאשם ברמת חומרה גבוהה.

מדיניות הענישה הנהוגה

(24) מאחר ומדובר באירוע אחד שכולל שני מעשים, ייקבע מתחם ענישה אחד שמשקף את שתי העבירות בהן הורשע הנאשם.

(25) עבירת הנשק: בחינה והשוואה עם פסיקה רלבנטית מעלה באופן ברור כי מנעד הענישה הוא רחב, אך לצד זאת, בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בעבירות נשק, והדבר בא לידי ביטוי בעונשי מאסר ממושכים. בפסיקת בית המשפט העליון מהעת האחרונה, ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה, פסקה 5 (10.5.2022), נפסק בין השאר כלהלן:

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין (עציר)
ואח'

"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הגלומה בעבירות הנשק. ביסוד עבירות אלו עומדת פגיעה בחיי האדם ובשלמות גופו, כמו גם בביטחון הציבור ובסדר הציבורי בכללותו (ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11 [פורסם בנבו] (29.3.2022); ...; ע"פ 5522/20 חלייחל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם בנבו] (24.2.2021); ...; ע"פ 4406/19 טובח נ' מדינת ישראל, פסקה 17 [פורסם בנבו] (5.11.2019). ... עבירות אלו חמורות במיוחד, בין היתר משום שהן עשויות לשמש בסיס לביצוע פעילות עבריינית או פעילות טרור (ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת, פסקה 6 [פורסם בנבו] (22.12.2020); ...; ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (8.3.2017)). אך באחרונה עמד בית משפט זה על כך שעבירות אלו הן בבחינת "מכת מדינה" ועל הצורך בהחמרת הענישה בעניינן: "החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו [...]. לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...] כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים – כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה – נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרו עבר פלילי [...]. ענייננו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים [...]. ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים – למאסר נשלחים'" (עניין קדורה, פסקה 6).

בהקשר זה אוסיף כי בחודש דצמבר 2021 קבע המחוקק עונשי מינימום בעבירות נשק, כך שהעונש שיושט בגין עבירות אלו יתחיל מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונש (סעיף 144(ז) לחוק העונשין; חוק העונשין (תיקון מס' 140 – הוראת שעה), התשפ"ב-2021; עניין קדורה, פסקה 6; ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 15 [פורסם בנבו] (23.1.2022)). הגם שתיקון זה אינו חל בענייניו של המשיב - שהמעשים שבהם הורשע בוצעו עובר לחקיקתו - הוא משקף את רצון המחוקק בהחמרת הענישה בעבירות נשק"

(26) נזכיר, העונש שלצד עבירת הנשק שבה הורשע הנאשם הוא עד שבע שנות מאסר. המאשימה הזכירה בטיעוניה לעונש את "הוראת השעה" מהעת האחרונה, היא תיקון 140 בחוק העונשין, אשר קובע רף מזערי של רבע מהעונש שלצד העבירה. אין מחלוקת כי הוראה זו אינה חלה בענייננו. ואולם, תכלית ההוראה עולה בקנה אחד עם מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק נוכח תופעת האלימות הקשה תוך שימוש בנשק, הגואה בחברה הישראלית

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין (עציר)
ואח'

בכלל ומפה קשות בחברה הערבית בפרט. בע"פ 2733/20 אבו זיאד נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (24.10.2021), צוין בזו הלשון:

"לא זו אף זו, גל האלימות הגואה בתוככי המגזר הערבי, מצריך אף הוא מאיתנו להיענות לצו השעה, ולנקוט יד קשה כלפי מבצעי עבירות בנשק; לבטח כך, כאשר בעבירות של סחר בנשק עסקינן, כבעניין דנן"

(27) מהפסיקה להלן לעניין עבירת הנשק, מנעד הענישה הוא רחב כאמור אך מתחיל מתקופות מאסר ממושכות ועד שלוש שנים. אפנה לפסיקה הבאה, זאת גם לצד פסקי הדין המוזכרים לעיל בגזר הדין (לפי סדר ערכאה ומועד פרסום):

[ראו והשוו: ע"פ 6265/20 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (15.9.2020); רע"פ 5613/20 אלהוזייל נ' מדינת ישראל (25.8.2020); רע"פ 8730/18 מרשה נ' מדינת ישראל (24.1.2019); רע"פ 1246/17 מטר נ' מדינת ישראל (12.3.2017); ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל (13.3.2016); ע"פ 1505/14 לידאוי נ' מדינת ישראל (4.11.2014); עפ"ג (מחוזי - ב"ש) 41707-03-22 מדינת ישראל נ' אבו טראש (22.6.2022); ע"פ (מחוזי - חיפה) 50840-03-22 מדינת ישראל נ' סלאמה (4.4.2022); עפ"ג (מחוזי - מרכז) 10916-12-21 מדינת ישראל נ' אבו אלחסאן (7.2.2022); ת.פ. (מחוזי - ב"ש) 55185-02-20 מדינת ישראל נ' אלנבארי (30.1.2022); ת.פ. (מחוזי - י-ם) 52515-03-20 מדינת ישראל נ' סנדוקה (19.10.2020); עפ"ג (מחוזי - חיפה) 23517-02-20 מדינת ישראל נ' אלכילאני (28.7.2020); עפ"ג (מחוזי - חיפה) 24637-02-20 מדינת ישראל נ' ג'נחאוי (18.5.2020); עפ"ג (מחוזי - חיפה) 52602-12-19 מדינת ישראל נ' ריזק (27.1.2020); עפ"ג (מחוזי - י-ם) 37217-03-19 ג'ואברה נ' מדינת ישראל (25.11.2019); ת.פ. (שלום - י-ם) 2144-04-21 מדינת ישראל נ' חסן (12.6.2022); ת.פ. (שלום - י-ם) 45195-06-22 מדינת ישראל נ' רג'בי (5.11.2020); ת.פ. (שלום - י-ם) 24420-01-20 מדינת ישראל נ' אבו סנינה (20.10.2020); ת.פ. (שלום - י-ם) 40634-03-20 מדינת ישראל נ' מרעב (15.9.2020)].

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין (עציר)
ואח'

(28) בכל אופן, לענייננו, מטעמי המאשימה כפי שפירטה בדיון וביניהם עיקרון אחידות הענישה, המתחם שהציגה לפניי (12-24 חודשי מאסר), אמנם הוא מתחם ענישה מקל במידה מסוימת בקצהו העליון, אך כמכלול - הוא הולם בנסיבות העניין.

(29) עבירת הסמים: לפי הפסיקה אליה הופנה בית המשפט בדיון הטיעונים לעונש, וגם זו שבחנתי, בין היתר ובעיקר ביחס לסם הקוקאין וגם לסם ההירואין, גם כאן מנעד הענישה הוא רחב, מחמיר וכולל תקופות מאסר ממושכות, כאשר הרף התחתון עולה על שנת מאסר בפועל [ראו והשוו: ע"פ 971/21 אמאצ'י נ' מדינת ישראל (31.3.2021); ע"פ 8048/19 פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל (4.6.2020); ע"פ 9910/17 גריפולינה נ' מדינת ישראל (3.5.2018); עניין פדידה (מיום 8.2.2016) לעיל; רע"פ 2472/15 שורצמן נ' מדינת ישראל (21.5.2015); ע"פ 8820/14 שחר נ' מדינת ישראל (17.5.2015); ת.פ. (מחוזי - חיפה) 11446-09-21 מדינת ישראל נ' נדאף (6.2.2022); ת.פ. (מחוזי - ת"א-יפו) 12810-02-20 מדינת ישראל נ' עבד (18.10.2020); ת.פ. (שלום - י-ם) 8418-06-19 מדינת ישראל נ' וקנין (19.1.2020); ת.פ. (שלום - י-ם) 27055-03-19 מדינת ישראל נ' ג'אבר (14.1.2020)].

(30) עוד על נגע הסמים, ברע"פ 2986/21 עיסאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (10.5.2021) נקבע:

"על בתי המשפט ליטול חלק במאבק בתופעה ההולכת וגדלה של הפצת סמים מסוכנים, תוך גזירת עונשים משמעותיים על החזקת סמים שלא לשימוש עצמי לשם הרתעת מבצעי העבירות. זאת, באופן שיש לקוות כי יסייע בקטיעת מערך הפצת הסמים, ובצמצום תופעה נפסדת זו"

(31) לאחר שנתתי את דעתי לכל האמור לעיל, קובע בזאת כי מתחם הענישה ההולם שמתחשב בשתי העבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין 24 חודשי מאסר בפועל ועד 54 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. אציין כאן כי גם לו הייתי מתייחס לכל עבירה כאירוע נפרד, הרי היה נקבע מתחם מתאים והעונש שנגזר היה עונש כולל שמשקף את שני המעשים (שתי העבירות) [ראו והשוו עם השינויים המחויבים: ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (2.12.2018)].

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין (עציר)
ואח'

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

(32) הנאשם הוא בחור צעיר יחסית (בן 29) וזו "ההסתבכות" היחידה שלו עם הדין הפלילי. עוד בטרם הושלמה פרשת התביעה שכבר החלה, הוא הביע חרטה מלאה על מעשיו ונטל אחריות למיוחס לו, על החיסכון בזמנו של בית המשפט ובזמנם של הצדדים והעדים. ההגנה תיארה את נסיבות חייו הקשות של הנאשם בשכונת מגוריו והקלות שבה ניתן לפתות בחורים צעירים ולשאוב אותם לעולם העברייני. הנאשם תיאר גם את פטירת אחיו בטרם עת במהלך מעצרו (של הנאשם) והעובדה לפיה לא אפשרו לו להשתתף בלווייה וכן מסר כי השתבשה תוכנית החתונה שלו עקב המעצר ולכן טרם התחתן. עוד תיאר הנאשם את מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו והעובדה לפיה הוא מסייע לאביו החולה ואחותו בפרנסת משפחתה. הנאשם עותר מבית המשפט לגזור את דינו במידת הרחמים.

(33) אכן, התרשמתי במידה רבה מכנות דברי הנאשם, עוד התרשמתי מדברי מעבידו וארוסתו אשר דאגו להיות נוכחים בדיונים האחרונים הגם שלא מופרך, כי במעמד זה ובנסיבות כאלו, מעשיו של נאשם לעתים קרובות מרחיקים ממנו את הסובבים אותו, הן בני משפחתו שבמעגל הפנימי ומקל וחומר, אלה המצויים במעגלים רחבים יותר. עיינתי גם בתסקיר המעצר משנת 2021 ונתתי את דעתי למשך תקופת שהותו במעצר במסגרת הליך זה.

(34) לאחר כל זאת, סביר בעיניי להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם שנקבע לעיל.

סיכום

(35) לאור האמור, משית על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

(א) עשרים וחמישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש, החל מיום מעצרו בתיק זה
14.9.2021 (הכל לפי נתוני שירות בתי הסוהר).

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 19908-10-21 מדינת ישראל נ' סלאמין (עציר)
ואח'

(ב) שנים-עשר חודשי מאסר, שירוצו ככל שהנאשם יעבור עבירת נשק או סמים, לרבות העבירות בהן הורשע, תוך שלוש שנים מיום סיום ריצוי עונש המאסר בפועל.

(ג) הנאשם יישא בקנס בסך 3,000 ₪ אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים עוקבים החל מיום 7.9.2022, או 30 יום מאסר תמורתו (מצטבר לעונש שבסעיף (א) לעיל).

על הנאשם לשלם את חוב הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט); מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000; במזומן בכל סניף של בנק הדואר.

(36) לעניין המוצגים - ניתן בזאת צו השמדה למימוש לפי שיקול דעת הקצין הממונה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אב תשפ"ב, 07 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

מוחמד חאגי יחיא, שופט